

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
SPORZĄDZONA NA POTRZEBY PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA OBSZARU MIEJSCOWOŚCI BIAŁOGÓRA
W GMINIE KROKOWA

Zamawiający: Grupa Projektowa ZOOM s.c.
ul. Grunwaldzka 205/209 pok. 24
80-266 Gdańsk

Autorzy: mgr Tomasz Zapaśnik

mgr Łukasz Włodarczyk

Kosakowo, listopad 2012 rok

Spis treści

1. Wstęp

- 1.1. Podstawa prawna
- 1.2. Cel i zakres opracowania
- 1.3. Metodyka

2. Charakterystyka ustaleń projektu planu

- 2.1. Położenie obszaru projektu planu
- 2.2. Przewidywane funkcje terenu
- 2.3. Ochrona środowiska, przyrody i krajobrazu
- 2.4. Ochrona zabytków
- 2.5. Infrastruktura techniczna

3. Charakterystyka i stan środowiska przyrodniczego obszaru objętego projektem planu oraz terenów sąsiadujących

- 3.1. Struktura środowiska abiotycznego
 - 3.1.1. Położenie, rzeźba terenu, budowa geologiczna oraz zasoby glebowe
 - 3.1.2. Wody powierzchniowe i podziemne oraz ich jakość
 - 3.1.3. Klimat
- 3.2. Struktura środowiska biotycznego
- 3.3. Krajobraz
- 3.4. Stopień przekształcenia obszaru projektu planu w wyniku działalności człowieka
- 3.5. Stan powietrza atmosferycznego
- 3.6. Klimat akustyczny
- 3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego planu, w tym dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody
- 3.8. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu

4. Obszary i obiekty prawnie chronione pod względem przyrodniczym

5. Prognoza i ocena skutków realizacji ustaleń projektu planu

- 5.1. Etap inwestycyjny
- 5.2. Etap funkcjonowania – ujęcie według elementów środowiska
- 5.3. Prognoza i ocena skutków realizacji ustaleń projektu planu pod kątem oddziaływania na obszary chronione ze względów przyrodniczych

- 5.4. Prognoza i ocena skutków realizacji projektu planu pod kątem oddziaływania na zabytki
 - 5.5. Ocena możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko
 - 5.6. Ocena oddziaływania na środowisko – ujęcie według ustaleń projektu planu
- 6. Grunty leśne przeznaczane na cele nieleśne**
 - 7. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu**
 - 8. Zalecane sposoby minimalizacji negatywnego wpływu ustaleń projektu planu na środowisko oraz propozycje monitoringu**
 - 9. Streszczenie w języku niespecjalistycznym**

Załączniki

- Załącznik nr 1: Mapa topograficzna 1:10 000
- Załącznik nr 2: Mapa topograficzna 1:50 000 (obszarowe prawne formy ochrony przyrody)
- Załącznik nr 3: Zdjęcia
- Załącznik nr 4: Grunty leśne przeznaczane na cele nieleśne – plansza graficzna
- Załącznik nr 5: Plansza graficzna – Prognoza oddziaływania na środowisko

1. Wstęp

Niniejsza prognoza dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu miejscowości Białogóra w gminie Krokowa. Prognoza została sporządzona na zlecenie Grupy Projektowej ZOOM s.c.

Aktualnie dla terenów w granicach opracowania obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty uchwałą Rady Gminy Krokowa nr 178/XXVII/2000 z dnia 22 grudnia 2000 roku (prawie cały obszar objęty projektem planu pokrywa się z obszarem obowiązującego planu). Według tego planu tereny znajdujące się w granicach opracowania stanowią w dużej mierze tereny budownictwa mieszkaniowego jednorodzinne i pensjonatowe. Drugim dominującym przeznaczeniem, według obowiązującego planu, są usługi turystyki i rekreacji.

1.1. Podstawa prawna

Podstawą prawną do sporządzania prognoz ocen oddziaływania na środowisko dla projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego są:

- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2012 Nr 0, poz. 647);
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2008 Nr 199 poz. 1227).

Podstawą prawną do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla omawianego terenu jest uchwała nr XII/114/2011 Rady Gminy Krokowa z dnia 31 sierpnia 2011 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Białogóra w gminie Krokowa.

1.2. Cel i zakres opracowania

Prognozę sporządza się wraz z projektem planu miejscowego. Celem prognozy jest określenie i ocena skutków dla środowiska przyrodniczego, jakie mogą wynikać z realizacji projektowanych funkcji terenu oraz przedstawienie rozwiązań eliminujących lub ograniczających potencjalne negatywne wpływy na środowisko.

Podstawowy zakres prognozy określa ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2008 Nr 199 poz. 1227). Zgodnie z ustawą prognoza powinna zawierać:

1. informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;
2. informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
3. propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
4. informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
5. streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

W prognozie określa się, analizuje i ocenia:

1. istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu;
2. stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem;
3. istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
4. cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;
5. przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - a) różnorodność biologiczną
 - b) ludzi
 - c) zwierzęta
 - d) rośliny
 - e) wodę
 - f) powietrze
 - g) powierzchnię ziemi
 - h) krajobraz
 - i) klimat
 - j) zasoby naturalne

k) zabytki

l) dobra materialne

- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniem na te elementy.

W prognozie przedstawia się:

1. rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru
2. biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku (uzgodnienie RDOŚ-Gd-PNII.411.13.8.2012.JZ z 5 czerwca 2012 r.) oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Słupsku (uzgodnienie SE.ZNS/490/157/BK/12 z 25 maja 2012 r.).

1.3. Metodyka

Prognozy ocen oddziaływania na środowisko dla projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wykonywane są na podstawie kompleksowych badań i pomiarów terenowych, analizy danych teledetekcyjnych, archiwalnych materiałów kartograficznych, planistycznych, inwentaryzacyjnych i studialnych, a w szczególności: dokumentacji hydrogeologicznych i dokumentacji geologiczno – inżynierskich, dokumentacji geologicznych złóż kopalin, dokumentów planistycznych opracowywanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz.U.2012.145 j.t.), map glebowo – rolniczych, planów urządzania lasów, planów ochrony rezerwatów przyrody, parków narodowych i krajobrazowych, dokumentacji różnych form ochrony przyrody, dokumentacji uzdrowisk oraz rejestru zabytków, ewidencji dóbr kultury i innych materiałów dokumentujących obiekty kulturowe i stanowiska archeologiczne.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy wykorzystano m.in. następujące opracowania i dokumentacje:

- Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru miejscowości Białogóra w gminie Krokowa; EKOZAPAS Pracownia Ochrony Środowiska; Kosakowo, sierpień 2012 r.;
- Projekt Program ochrony środowiska gminy Krokowa;
- Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2007 – 2010 z uwzględnieniem perspektywy 2011 – 2014, którego część stanowi Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2010;
- Prognozę oddziaływania na środowisko projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Krokowa; PROEKO dr M. Przewoźniak z zespołem; Gdańsk 2009 r.;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego;
- Studium ochrony krajobrazu województwa pomorskiego; dr hab. M. Kistowski, dr inż. B. Lipińska, mgr B. Korwel – Lejkowska; Gdańsk, grudzień 2005 r.;
- Aktualizację opracowania ekofizjograficznego do planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego; praca pod redakcją Jarosława Czochańskiego i Joanny Lemańczyk; Wojewódzkie Biuro Planowania Przestrzennego w Słupsku Departament Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego; Słupsk – Gdańsk 2007 r.;
- Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2010 roku (oraz za lata poprzednie) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska; Gdańsk 2011 r.;
- Szczegółową Mapę Geologiczną Polski – arkusz Choczewo; Państwowy Instytut Geologiczny;
- Mapę Hydrogeologiczną Polski – arkusz Choczewo; Państwowy Instytut Geologiczny;
- Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny; Ministerstwo Środowiska.

W niniejszej prognozie zastosowano następujące metody prognozowania:

- indukcyjno – opisową;
- analogii środowiskowych;
- diagnozy stanu środowiska na podstawie kartowania terenowego;
- analiz kartograficznych.

2. Charakterystyka ustaleń projektu planu

2.1. Położenie obszaru projektu planu

Projektowanym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego został objęty teren miejscowości Białogóra (gmina Krokowa, powiat pucki, województwo pomorskie). Powierzchnia obszaru wynosi około 95 ha.

Granice projektowanego planu przedstawiono na załączonych mapach topograficznych w skali 1:10 000 oraz 1:50 000.

2.2. Przewidywane funkcje terenu

W granicach projektowanego planu przewidywana jest realizacja następujących funkcji:

- ML – tereny zabudowy letniskowej,
- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- MN/U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i funkcji usługowych,
- MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- R – tereny rolne,
- U – tereny funkcji usługowych,
- US – tereny funkcji usługowych sportu i rekreacji,
- ZL – tereny lasów,
- ZP – tereny zieleni urządzonej,
- KD – tereny pasów drogowych dróg/ulic publicznych,
- KDW – tereny dróg/ulic wewnętrznych,
- KX – tereny wydzielonych ciągów pieszych,
- KP – tereny ogólnodostępnych parkingów zbiorowych,
- K – tereny infrastruktury technicznej kanalizacyjnej,
- W – tereny infrastruktury technicznej wodociągowej.

Ponadto na rysunku planu zaznaczono m.in:

- Strefę ochrony rezerwatu przyrody Białogóra;
- Przebieg głównych cieków i rowów melioracyjnych melioracji szczegółowych;
- Tereny strefy ochrony konserwatorskiej;
- Objęte ochroną obiekty o wartościach historyczno-kulturowych;
- Objętą ochroną zielen zabytkową;
- Przebieg Hanzeatyckiej Trasy Rowerowej R-10.

W tekście planu zdefiniowano funkcje usługowe, zapisując, że rozumie się przez to funkcje polegające na prowadzeniu działalności:

- a) usług publicznych – jak: administracja publiczna, wymiar sprawiedliwości, funkcje kultu religijnego i czynności religijnych, porządku publicznego, ochrony przeciwpożarowej, usługi oświaty, nauki, zdrowia, opieki społecznej, rekreacji i kultury fizycznej, sportu i ogólnodostępne usługi kultury, muzea i biblioteki,
- b) usług komercyjnych – jak: usługi handlu, gastronomii, biura, usługi turystyczne, łączności, centra konferencyjne i wystawiennicze, usługi finansowe, działalność gospodarcza związana z wykonywaniem wolnych zawodów, hurtownie o powierzchni nie większej niż 150 m² powierzchni użytkowej,
- c) rzemiosła usługowego – jak szewc, krawiec, fryzjer, zakład naprawy sprzętu RTV, itp.

oraz innej działalności na zasadzie analogii do wymienionych powyżej niepowodującej przekroczeń wartości normatywnych zanieczyszczeń powietrza i poziomu dźwięku w środowisku, jak dla zabudowy mieszkaniowej, jak również powstawania odorów i niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń.

2.3. Ochrona środowiska, przyrody i krajobrazu

W projekcie planu uwzględniono, że:

- Obszar planu w całości położony jest w granicach Nadmorskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu;
- Obszar planu w całości położony jest w granicach otuliny Nadmorskiego Parku Krajobrazowego;
- Część obszaru położona jest w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 Białogóra.

W ustaleniach ogólnych projektu planu zapisano, że:

- Na terenach położonych w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 Białogóra wyklucza się prowadzenie działań inwestycyjnych, a w szczególności takich prac hydro-inżynierskich, które mogą negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000;
- Na całym obszarze planu, ze względu na jego położenie w granicach Nadmorskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, obowiązują zasady zagospodarowania i użytkowania terenów wskazane w przepisach szczególnych;
- Na całym obszarze planu, ze względu na jego położenie w granicach otuliny Nadmorskiego Parku Krajobrazowego, obowiązują zasady zagospodarowania i użytkowania terenów wskazane w przepisach szczególnych;

- Wyznacza się, oznaczoną na rysunku planu, strefę ochronną rezerwatu przyrody Białogóra (zasady zagospodarowania terenów położonych w granicach strefy, zawierają ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów elementarnych znajdujących się w strefie);
- Wyklucza się lokalizację przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska. Ustalenie nie dotyczy przedsięwzięć, dla których obowiązek sporządzenia raportu nie jest obligatoryjny, ale może być wymagany na podstawie przepisów szczególnych;
- Obowiązuje utrzymanie równowagi przyrodniczej poprzez:
 - minimalizację, niekorzystnego dla środowiska przyrodniczego, przekształcania naturalnego ukształtowania terenu i ingerencji w pozostałe systemy środowiska przyrodniczego;
 - zakaz, bez oczyszczenia, zrzutu wód opadowych (ścieków) z terenów komunikacji drogowej i terenów o innym użytkowaniu powodującym ponadnormatywne zanieczyszczenie wód opadowych, do gruntu, rowów melioracyjnych i do wód powierzchniowych;
 - zakaz wycinki wartościowego drzewostanu za wyjątkiem cięć sanitarnych; zakaz nie dotyczy przypadku, gdy pojedyncze drzewo uniemożliwia spełnienie innych ustaleń planu;
 - zakaz magazynowania, składowania odpadów i substancji niebezpiecznych bez utwardzonego podłoża i izolacji wykluczającej możliwość przenikania zanieczyszczeń do gruntu.

2.4. Ochrona zabytków

W projekcie planu ustalono, oznaczoną na rysunku planu, strefę ochrony konserwatorskiej zabytkowego zespołu ruralistycznego wsi Białogóra. Według zapisów projektu planu na obszarze strefy ochrony konserwatorskiej obowiązują następujące zasady ochrony:

- ochrona zachowanych elementów historycznego zespołu ruralistycznego i kontynuacja historycznych zasad jego kształtowania w zagospodarowaniu terenów;
- zachowanie, konserwacja i adaptacja zabytkowej zabudowy – oznaczonych na rysunku planu budynków o walorach historyczno-kulturowych;
- zachowanie, oznaczonego na rysunku planu, historycznego układu drogowego miejscowości;

- zachowanie i konserwacja oznaczonej na rysunku planu zieleni zabytkowej związanej z układem drogowym miejscowości oraz historycznymi siedliskami wiejskimi;
- kontynuacja miejscowych i regionalnych tradycji budowlanych w nowej zabudowie;
- usunięcie, restylizacja lub rekompozycja elementów dysharmonijnych zagospodarowania.

Projekt planu ustala strefę ochrony otoczenia i ekspozycji historycznego zespołu ruralistycznego wsi Białogóra obejmującą wszystkie tereny objęte projektem planu, położone poza granicami strefy ochrony konserwatorskiej. W projekcie planu zapisano, że na obszarze strefy ochrony otoczenia i ekspozycji nowa zabudowa układem, i formą architektoniczną winna harmonizować, i nawiązywać do układów, i form tradycyjnych, uwzględniając wkomponowanie w naturalne ukształtowanie terenu.

W projekcie planu zapisano, że ochroną obejmuje się, położone w granicach terenów elementarnych: 5.MN/U, 37.MN/U, 38.MN/U, 40.MN/U, 42.MN/U, 44.MN/U, 45.MN/U, 51.MN/U, 61.MN/U, 67.MN/U oznaczone na rysunku planu, obiekty o wartościach historyczno-kulturowych.

2.5. Infrastruktura techniczna

W zakresie wyposażenia obszaru objętego projektem planu w infrastrukturę techniczną, zostały przyjęte następujące założenia:

- zaopatrzenie w wodę – obowiązuje podłączenie zabudowy do gminnego układu sieci wodociągowej;
- odprowadzenie ścieków – obowiązuje podłączenie zabudowy do gminnego układu sieci kanalizacji sanitarnej;
- odprowadzenie wód opadowych i roztopowych:
 - zakaz, bez oczyszczenia, zrzutu wód opadowych (ścieków) z terenów komunikacji drogowej i terenów o innym użytkowaniu powodującym ponadnormatywne zanieczyszczenie wód opadowych, do gruntu, rowów melioracyjnych i do wód powierzchniowych;
 - dopuszcza się, z zastrzeżeniem punktu powyższego, odprowadzenie wód opadowych powierzchniowe w granicach działki;
- zaopatrzenie w ciepło – obowiązuje zaopatrzenie zabudowy w ciepło z indywidualnych lub zbiorowych źródeł energii, z zastosowaniem paliw niepowodujących ponadnormatywnego zanieczyszczenia powietrza;

3. Charakterystyka i stan środowiska przyrodniczego obszaru objętego projektem planu oraz terenów sąsiadujących

3.1. Struktura środowiska abiotycznego

3.1.1. Położenie, rzeźba terenu, budowa geologiczna oraz zasoby glebowe

Zgodnie z podziałem fizycznogeograficznym Polski, przedstawionym przez J. Kondrackiego (J. Kondracki „Podział regionalny Polski”, 1998) obszar objęty projektem planu położony jest na terenie mezoregionu Wybrzeże Słowińskie (313.41), wchodzącego w skład makroregionu Pobrzeże Koszalińskie (313.4) i podprowincji Pobrzeża Południowobałtyckie (313).

Wybrzeże Słowińskie obejmuje ciąg wydmy nadmorskich od Kępy Swarzewskiej na wschodzie po okolice Jeziora Gardno na zachodzie oraz przylegający do niego od południa pas hydrogenicznych równin przymorskich z jeziorami przybrzeżnymi (Łebsko, Gardno i Sarbsko).

Granice obszaru projektowanego planu zostały przedstawione na mapach topograficznych w skali 1:10 000 oraz 1:50 000, stanowiących załączniki nr 1 oraz 2.

Teren w granicach projektowanego planu jest płaski – spadki terenu są niewielkie. Teren położony jest na wysokościach od około 5 (w części północnej) do około 15 m n.p.m. (w części południowo – zachodniej).

Według objaśnień do Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski, obszar projektowanego planu związany jest z doliną rzeczną – jest to dolina nadmorska biegnąca wzdłuż brzegu morskiego. Północna część projektowanego planu położona jest w obrębie dna doliny rzecznej, natomiast południowo – zachodni fragment projektowanego planu położony jest w obrębie akumulacyjnej tarasy w dolinie rzecznej. Szerokość doliny koło Białogóry wynosi około 1,5 km. Północna granica doliny nie jest znana, ponieważ została zniszczona procesami abrazji.

W granicach opracowania powierzchniowo zalegają utwory czwartorzędowe:

- piaski rzeczne den dolinnych;
- piaski humusowe oraz namuły den dolinnych;
- piaski rzeczne tarasów na glinach zwałowych.

W granicach obszaru projektowanego planu nie ma udokumentowanych złóż kruszywa naturalnego.

Pokrywą glebową na przeważającej części obszaru tworzą gleby murszowo – mineralne i murszowate (warto wskazać, że są to gleby pobagienne, a przyczyną ich powstawania jest murszenie płytkich utworów torfiastych, torfowych albo mułowych). Mniejsze powierzchnie zajmują gleby brunatne wyługowane.

3.1.2. Wody powierzchniowe i podziemne oraz ich jakość

Obszar projektowanego planu znajduje się w bezpośrednim zlewisku Morza Bałtyckiego. Przez obszar projektowanego planu nie przepływa żaden większy ciek wodny. Przy granicy opracowania przepływa niewielki ciek – Białogórska Struga, która uchodzi do Piaśnicy, tuż przed jej ujściem do Morza Bałtyckiego.

W granicach obszaru objętego projektem planu występują pojedyncze niewielkich rozmiarów powierzchniowe obiekty hydrograficzne – cieki wodne o charakterze rowów melioracyjnych oraz oczka wodne/stawy.

Brakuje danych na temat jakości wód powierzchniowych. Ze względu na charakter powierzchniowych obiektów hydrograficznych (głównie rowy melioracyjne), należy przyjąć, że woda jest złej jakości.

Zarówno w granicach projektowanego planu, jak również w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie ma żadnych większych jezior, ani sztucznych zbiorników wodnych. W odległości:

- około 1 km znajduje się Morze Bałtyckie;
- około 5 km znajduje się Jezioro Żarnowieckie.

Poziom wód gruntowych występuje na różnej głębokości, a dodatkowo ulega wahaniom sezonowym (w okresie jesieni oraz wiosny należy oczekiwać, że poziom wody jest wyższy niż w pozostałych okresach). W obrębie części terenów zabudowanych, gdzie wykonano nasypy oraz osuszono teren, wody gruntowe występować mogą na głębokości około 2 m p.p.t. lub większej. Na obszarze dotychczas niezainwestowanym można jednak oczekiwać płytszego występowania wód gruntowych – w przedziale głębokości 0 – 2 m p.p.t., jednak jeszcze raz należy podkreślić, sezonowe wahania poziomu wód gruntowych.

W rejonie projektowanego planu znaczenie użytkowe mają poziomy czwartorzędowe, przy czym głównym użytkowym poziomem wodonośnym jest górny (międzymorenowy) poziom czwartorzędowy. Według objaśnień do Mapy Hydrogeologicznej Polski strop utworów wodonośnych głównego użytkowego poziomu wodonośnego w rejonie projektowanego planu zalega na przeważającym obszarze na głębokości około 15 – 50 m. Lokalnie, we wschodniej części opracowania,

główny użytkowy poziom wodonośny zalega płycej. Miąższość wodonośna zawiera się w przedziale 10 – 40 m. Potencjalna wydajność studni wierconej mieści się w szerokim przedziale – od 30 do ponad 70 m³/h. Stopień zagrożenia głównego użytkowego poziomu wodonośnego jest niski.

Według Mapy Hydrogeologicznej Polski wody podziemne głównego użytkowego poziomu wodonośnego zaliczone zostały do klasy jakości Ib – jakość dobra, ale może być nietrwała z uwagi na brak izolacji – woda nie wymaga uzdatniania.

Obszar projektowanego planu położony jest poza granicami Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

W granicach projektowanego planu znajduje się oczyszczalnia ścieków „Białogóra” (zdjęcie 9). Według studium gminy przepustowość oczyszczalni wynosi 350 m³/d, a w jej zlewni istnieje około 9 km kanałów sanitarnych odprowadzających ścieki z miejscowości Białogóra – około 350 stałych mieszkańców gminy oraz około 4500 turystów podczas sezonu letniego. Odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest Białogórska Struga przepływająca poza granicą opracowania. Ze względu na przeciążenie oczyszczalni „Białogóra” w lecie, co wpływa ujemnie na efekty oczyszczania ścieków, wybudowano kolektor przerzutowy do oczyszczalni ścieków „Żarnowiec”.

3.1.3. Klimat

Charakterystykę klimatu oparto o studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Krokowa.

Gmina Krokowa leży w zasięgu klimatu bałtyckiego. Klimat ten cechuje się m.in. stosunkowo łagodną zimą i niezbyt upalnym latem, wydłużonym okresem ciepłej jesieni i późną, chłodną wiosną. Średnia roczna liczba dni z temperaturą 0° C kształtuje się w przedziale 60-70, co jest jedną z najniższych wartości w Polsce (Cyberski, Szefler, 1993). Rozpiętość absolutnych ekstremów temperatury powietrza ma wartości niższe od 60° C. Świadczy to o znacznym, redukującym wpływie wód Zatoki Puckiej na temperaturę powietrza, szczególnie zimą. Bliskie sąsiedztwo morza powoduje także, że obszar ten charakteryzuje się dużą wilgotnością powietrza. Opady atmosferyczne osiągają około 750 mm/rok.

Na obszarze gminy Krokowa przeważają wiatry południowo-zachodnie lub zachodnie. Udział wiatru przeważającego w ośmiokierunkowej różnicy wiatrów kształtuje

się w granicach 20-30%. W północnej części gminy częste są (60-70 dni w roku) silne wiatry (>10 m/s).

3.2. Struktura środowiska biotycznego

Ze względu na fakt, że obszar projektowanego planu otoczony jest z prawie trzech stron siedliskowym obszarem Natura 2000 Białogóra (dokładna charakterystyka obszaru w dalszej części opracowania), przeprowadzono dosyć szczegółową inwentaryzację flory oraz siedlisk przyrodniczych terenów dotychczas niezainwestowanych, położonych na obrzeżach projektowanego planu. Szczegółowej inwentaryzacji nie prowadzono w obrębie obszarów zainwestowanych oraz kampingach i podobnych obiektach – na tych terenach, z powodu działalności człowieka, nie ma cennych siedlisk przyrodniczych, a dodatkowo większość tych terenów jest ogrodzona i dostęp do nich jest znacznie utrudniony.

Na badanym terenie został wykonany spis gatunków w płatach jednorodnych pod względem roślinności. Zbadano również płaty roślinności różniące się składem gatunkowym takie, jak rowy, miejsca bardziej suche lub wilgotne. Wykonano zdjęcia dokumentacyjne badanych obszarów oraz kilka zdjęć fitosocjologicznych o wymiarze 5x5 m, w których spisano gatunki roślin i określono typ roślinności. Na terenach okalających łąki wykonano jedynie spis gatunkowy w celu określenia rodzaju zadrzewień.

Ze względu na charakter projektowanego dokumentu, głównym celem inwentaryzacji było rozpoznanie w kierunku rzadkich i zagrożonych siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG z 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków dzikiej fauny i flory.

Na opisywanym terenie wszystkie zbiorowiska łąkowe można zaliczyć do klasy *Molinio Arrhenatheretea* – półnaturalnych i antropogenicznych darniowych zbiorowisk łąkowych i pastwiskowych na mezotroficznych i eutroficznych, niezabagnionych glebach mineralnych i organiczno-mineralnych. Na większości terenu można wyróżnić zbiorowiska niżowych świeżych łąk, głównie z rzędu *Trifolio fragiferae-Agrosteitalia stoloniferae*, *Molinietalia caeruleae* oraz z grupy zespołów zbiorowisk łąkowo-pastwiskowych *Calthion palustris*. Prawdopodobnie w przeszłości mogły być to zbiorowiska łąk trzęślicowych i rajgrasowych, obecnie jednak znacznie przekształcone i nie posiadające cech siedlisk z załącznika I Dyrektyw Siedliskowej. Z gatunków charakterystycznych dla tych rodzajów łąk można wyszczególnić: rajgras wysoki, kupkówkę pospolitą, koniczynę łąkową, drzączkę średnią, pięciornik kurze ziele, turzycę żółtą, krwawnik kichawiec, przytulię bagienną, sit rozpierzchły i babkę

lancetowatą. Występują one na glebach świeżych, które na opisywanym terenie mają dosyć duże wahania poziomu wody gruntowej, w granicach 40 – 150 cm w ciągu roku. Teren jest zmeliorowany rowami, które odprowadzają nadmiar wody. Większość terenu nie jest obecnie użytkowana rolniczo, co spowodowało zanik większości gatunków charakterystycznych dla tych zespołów – w efekcie roślinność na tym terenie jest bardzo uboga i zniekształcona, o czym świadczy występowanie wielu gatunków zaroślowych np. pokrzywa i ostrożeń polny. Płat łąk na opisywanym terenie jest w miarę jednolity, a zróżnicowanie występuje jedynie w miejscach większego lub mniejszego uwilgocenia gleby. Należy zaznaczyć, że podane zbiorowiska roślinne są bardzo zniekształcone poprzez zaprzestanie gospodarki rolniczej, a więc wypasu i wykaszania. Brak jest występowania gatunków chronionych i charakterystycznych dla jednego i konkretnego rodzaju łąki. Jedynym gatunkiem pod częściową ochroną występującym na opisywanym obszarze jest kruszyna pospolita, występująca jedynie w kilku miejscach.

W obrębie łąk można wyróżnić zespół mozgi trzcinowatej, zajmujący miejsca najbardziej wilgotne. Dodatkowo występują tam rośliny takie, jak jaskier ostry, babka lancetowata. Na opisywanym terenie zanotowano jedno miejsce (północno – wschodni fragment projektowanego planu) z roślinnością torfowiskową silnie zubożałą, której przedstawicielami są siedmiopalecznik błotny, mięta pieprzowa, przytulia bagienna oraz komonica błotna. W granicach łąk często występuje sit skupiony, który zasiedla miejsca wilgotne i jest wskaźnikiem łąki zubożałej gatunkowo, na której procesy rolnicze zostały przerwane.

Tereny położone wyżej (głównie w południowo – zachodniej części projektowanego planu) zasiedlają również zbiorowiska łąk świeżych, na których przeważa zbiorowisko drżączki średniej. Domieszkę stanowią rośliny sucholubne takie jak jastrzębiec kosmaczek, wrotycz pospolity, babka okrągłolistna oraz koniczyna polna. Miejscami zbiorowisko łąki świeżej z drżączką średnią przechodzi w zbiorowiska ruderalne *Agropyreteea intermedio-repentis* – półruderalne zbiorowiska pionierskie głównie z udziałem roślin kłaczowych i rozłogowych, których głównym przedstawicielem na opisywanym terenie jest perz właściwy, występujący przykładowo w pobliżu oczyszczalni ścieków „Białogóra”.

Na terenie łąk w zachodniej części opracowania zanotowano sukcesję drzew i krzewów. Ma ona miejsce głównie wzdłuż zaniedbanych rowów melioracyjnych. Gatunkiem dominującym jest tutaj olsza czarna. Notowano również klon pospolity, głóg jednoszyjkowy oraz sosnę zwyczajną.

W okolicy dawnej strzelnicy (dawna strzelnica zlokalizowana jest przy boisku sportowym w południowo-zachodniej części opracowania) i w pobliżu części rowów można wyróżnić roślinność z podklasy *Galio-Urticenea* – naturalne i półnaturalne nitrofilne zbiorowiska okrajkowe na żyznych siedliskach świeżych, wilgotnych lub mokrych, w różnym stopniu zacienionych, głównie z pokrzywą i licznymi krzewami, np. jarzębem, czeremchą.

Niewielkie fragmenty w granicach projektowanego planu zajmują tereny leśne. Notowano kontynentalny bór sosnowy świeży oraz subkontynentalny bór sosnowy świeży (*Peucedano-Pinetum*), na co wskazuje liczne występowanie borówki czarnej i siódmaczka leśnego. Poza tymi gatunkami w podszycie występuje konwalijka dwulistna, szczawik zajęczy. Z porostów występuje chrobotek reniferowy (*Cladonia rangiferina*), głównie w podszycie w nielicznych miejscach nietrawiastych oraz na niektórych pniach drzew. Jest to chroniony gatunek porostu (ochrona całkowita). Bardzo duże pokrycie, w tym zespole ma trawa kostrzewa owcza (*Festuca ovina*) - dobrze widać ją na zdjęciu 11.

Przeprowadzona inwentaryzacja wykazała, że pomimo bezpośredniego sąsiedztwa projektowanego planu z obszarem Natura 2000 Białogóra, w granicach projektowanego planu nie występują siedliska, dla których ochrony obszar Natura 2000 Białogóra został wyznaczony. Siedliska takie nie występują nawet we fragmencie obszaru Natura 2000 objętego granicami planu – fragment obszaru Natura 2000 Białogóra położony w granicach projektowanego planu został w znacznym stopniu przekształcony – znajduje się tutaj ośrodek wypoczynkowy położony w obrębie boru sosnowego (zdjęcie 10). Runo zostało całkowicie przekształcone, a bór stracił cechy siedliska z załącznika I Dyrektywy siedliskowej.

3.3. Krajobraz

Pojęcie krajobrazu nie jest jednoznaczne, a jego definicja różni się w zależności od dyscypliny naukowej, z punktu widzenia której to pojęcie jest rozpatrywane. Potocznie pod pojęciem krajobrazu rozumie się wygląd powierzchni Ziemi. W ochronie przyrody i ekologii przez krajobraz rozumiemy wiele oddzielnych elementów (takich jak drzewa, pola, rzeki, budynki, drogi, itd.), które razem tworzą pewną całość. Przez wielu specjalistów (m.in. architektów krajobrazu) krajobraz jest postrzegany, jako synteza środowiska przyrodniczego, kulturowego i wizualnego. Krajobraz tworzy, więc całość przyrodniczo – kulturową i stanowi zasób wartości wizualno – estetycznych, powstałych w wyniku wzajemnego oddziaływania czynników przyrodniczych i antropogenicznych.

Fizjonomię krajobrazu określają przede wszystkim zasadnicze elementy morfologii terenu i sposób użytkowania gruntów. Rozpatrując ten pierwszy aspekt, podkreślić należy, że obszar projektowanego planu cechuje się mało urozmaiconą rzeźbą terenu – teren jest praktycznie płaski (nie ma tutaj żadnych większych wzniesień oraz pagórków). Rozpatrując drugi aspekt, wskazać należy, że obszar objęty projektem planu został w dużej mierze zainwestowany – obejmuje swoimi granicami miejscowość letniskową Białogóra. Występuje tutaj typowa zabudowa mieszkaniowa, usługowa (usługi turystyki – pensjonaty, kempingi) oraz rekreacyjno – wypoczynkowa (domki letniskowe). Ocena walorów istniejącej zabudowy (przede wszystkim sezonowej, związanej z obsługą ruchu turystycznego) jest mocno dyskusyjna. W ocenie autorów opracowania zabudowa ta jest często mało estetyczna i obniża walory krajobrazowe (należy jednak podkreślić, że ocena walorów krajobrazowych jest często subiektywna, zależna od osobistych odczuć i upodobań). Niezainwestowane pozostały jedynie tereny położone na obrzeżach projektowanego planu. Tereny te stanowią łąki (w części północno – wschodniej oraz południowej) oraz zarastające częściowo drzewami łąki (w części zachodniej).

W granicach projektowanego planu nie ma obiektów charakteryzujących się wybitnymi wartościami historycznymi oraz nie rozpościerają się tzw. panoramy historyczne. Według studium gminy w granicach planu znajdują się zaledwie 3 budynki wpisane do ewidencji zabytków.

Obszar projektowanego planu z trzech stron ograniczony jest lasami – obszar projektowanego planu położony jest w zakolu lasu z otwarciem w kierunku wschodnim. W połączeniu z płaską rzeźbą terenu, powoduje to, że z terenów w granicach projektowanego planu nie rozpościerają się tzw. dalekie widoki.

Prezentację krajobrazu oraz istniejącej w granicach opracowania zabudowy, stanowią załączone zdjęcia.

Niewątpliwie większą atrakcyjnością krajobrazową cechują się tereny położone poza granicami projektowanego planu. Zaliczyć do nich można przykładowo nadmorskie plaże, pasmo wydm nadmorskich, rozległe, niezabudowane łąki związane z terenami hydrogenicznymi.

W „Studium ochrony krajobrazu województwa pomorskiego” (dr hab. Mariusz Kistowski, dr inż. Bogna Lipińska, mgr Barbara Korwel – Lejkowska), wykonanym w 2005 roku na zlecenie Samorządu Województwa Pomorskiego, krajobraz w rejonie obszaru projektowanego planu (plansza graficzna „Zintegrowana ocena wartości

zasobów krajobrazowych województwa pomorskiego traktująca równoważnie wartości makro- i mikroprzestrzenne na tle granic powiatów i gmin”) został oceniony w 10 stopniowej skali (gdzie 1 oznacza niską wartość zasobów krajobrazowych, a 10 wybitną wartość zasobów krajobrazowych) na 2 – umiarkowana wartość zasobów krajobrazowych.

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach Nadmorskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz przylega do Nadmorskiego Parku Krajobrazowego (położony jest w otulinie parku).

3.4. Stopień przekształcenia obszaru projektu planu w wyniku działalności człowieka

Dla terenów w granicach opracowania obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty uchwałą Rady Gminy Krokowa nr 178/XXVII/2000 z dnia 22 grudnia 2000 roku (prawie cały obszar objęty projektem planu pokrywa się z obszarem obowiązującego planu). Według tego planu tereny znajdujące się w granicach opracowania stanowią w dużej mierze tereny budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego i pensjonatowego. Drugim dominującym przeznaczeniem, według obowiązującego planu, są usługi turystyki i rekreacji.

Stopień przekształcenia powierzchni ziemi wynika w dużej mierze ze sposobu użytkowania gruntów. Obszar objęty projektowanym planem obejmuje swoimi granicami miejscowość Białogóra. Jest to miejscowość o charakterze letniskowym. Przeważająca część terenów została zainwestowana (zabudowa mieszkaniowa, zabudowa letniskowa, zabudowa związana z obsługą ruchu turystycznego – pensjonaty, kempingi, obiekty gastronomiczne oraz handlowe).

Tereny dotychczas niezainwestowane stanowią głównie łąki, a w mniejszym stopniu tereny leśne.

Biorąc pod uwagę procentowy udział powierzchni zabudowanych i zainwestowanych, można ocenić, że powierzchnia ziemi została w dużej mierze przekształcona.

3.5. Stan powietrza atmosferycznego

W granicach opracowania oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie ma istotnych źródeł zanieczyszczenia powietrza. Występujące na terenie miejscowości Białogóra zanieczyszczenia mają głównie źródło w emisji niezorganizowanej.

Aktualny stan zanieczyszczenia atmosfery na terenie gminy Krokowa (pismo Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Gdańsku z czerwca 2012 r.) przedstawia się następująco (podane stężenia są stężeniami średniorocznymi; dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu określone zostały na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu):

- SO₂: 5,0 µg/m³ – dopuszczalny poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę roślin wynosi 20 µg/m³;
- NO₂: 5,0 µg/m³ – dopuszczalny poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi wynosi 40 µg/m³;
- Pył zawieszony PM10: 15,0 µg/m³ dopuszczalny poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi wynosi 40 µg/m³;
- C₆H₆: 2,0 µg/m³ – dopuszczalny poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi wynosi 5 µg/m³;
- Pb w pyle zawieszonym PM10: 0,1 µg/m³ dopuszczalny poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi wynosi 0,5 µg/m³.

Stan powietrza atmosferycznego należy ocenić jako dobry – średnioroczne stężenia substancji w powietrzu nie zostały przekroczone, ani nie zbliżyły się do granicy przekroczeń.

3.6. Klimat akustyczny

Wartości dopuszczalnych poziomów dźwięku (równoważnych, oznaczonych jako L_{Aeq}) w środowisku określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2007 Nr 120, poz. 826). Polskie wymagania prawne w zakresie ochrony środowiska przed hałasem odnoszą się osobno do dwóch pór doby:

- 16 godzin w porze dziennej, w przedziale 6.00 – 22.00;
- 8 godzin w porze nocnej, w przedziale 22.00 – 6.00.

Wartości poziomów dopuszczalnych są zależne od funkcji urbanistycznej, jaką spełnia dany teren. Dla terenów wymagających intensywnej ochrony przed hałasem określone są najniższe poziomy dopuszczalne, natomiast dla terenów gdzie ochrona przed hałasem nie jest zagadnieniem krytycznym poziomy dopuszczalne są najwyższe. Przyjęta podstawa kategoryzacji terenów – jego funkcja urbanistyczna – jednoznacznie wskazuje na ścisłe związki między ochroną środowiska przed hałasem, a zagospodarowaniem przestrzennym. Z rozporządzenia wynika, że dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyznaczone są głównie na terenach o funkcji mieszkaniowej (istniejącej samodzielnie lub towarzyszącej np. usługom rzemieślniczym) oraz na terenach,

które podlegają szczególnej ochronie przed hałasem (tereny szpitali, zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci, domów opieki, tereny rekreacyjno – wypoczynkowe).

Na omawianym obszarze oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie ma obiektów stanowiących istotne źródło uciążliwości akustycznej (np. zakłady przemysłowe, produkcyjne itp.). Praktycznie jedynym źródłem hałasu jest komunikacja samochodowa (przez obszar opracowania przebiegają jedynie drogi lokalne) oraz hałas związany z obsługą ruchu turystycznego (np. muzyka z lokali usługowo – gastronomicznych).

Dla terenów w granicach opracowania obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (prawie cały obszar objęty projektem planu pokrywa się z obszarem obowiązującego planu). Według tego planu tereny znajdujące się w granicach opracowania stanowią w dużej mierze tereny budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego i pensjonatowego. Drugim dominującym przeznaczeniem, według obowiązującego planu, są usługi turystyki i rekreacji. Zgodnie z przywołanymi wyżej przepisami, tereny te podlegają ochronie przed hałasem. Praktycznie jedynie tereny rolne i leśne (położone na obrzeżach projektowanego planu) nie podlegają takiej ochronie.

Biorąc pod uwagę brak istotnych źródeł uciążliwości akustycznej uznać można, że ochrona przed hałasem nie jest na omawianym terenie zagadnieniem krytycznym.

3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego planu, w tym dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

W trakcie oceny oddziaływania na środowisko zidentyfikowano jeden problem ochrony środowiska, istotny z punktu widzenia projektowanej zmiany planu. Jest nim duża presja turystyczna. Należy podkreślić wyjątkowe położenie obszaru projektowanego planu. Znajduje się on w granicach obszaru chronionego krajobrazu, a dodatkowo z trzech stron otoczony jest innymi obszarowymi prawnymi formami ochrony przyrody (por. załącznik nr 2). Charakterystyka prawnych obszarowych form ochrony przyrody została przedstawiona w następnym rozdziale prognozy. Dodatkowo obszar projektowanego planu znajduje się w niewielkiej odległości od plaży i wzmożony ruch turystyczny odbywa się w jej kierunku.

3.8. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu

Odstąpienie od realizacji projektowanego planu nie miałyby istotnego wpływu na zmianę stanu środowiska.

Aktualnie dla terenów w granicach opracowania obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty uchwałą Rady Gminy Krokowa nr 178/XXVII/2000 z dnia 22 grudnia 2000 roku (prawie cały obszar objęty projektem planu pokrywa się z obszarem obowiązującego planu). Według tego planu tereny znajdujące się w granicach opracowania stanowią w dużej mierze tereny budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego i pensjonatowego. Drugim dominującym przeznaczeniem, według obowiązującego planu, są usługi turystyki i rekreacji. Projekt miejscowego planu w dużej mierze podtrzymuje funkcje terenu wprowadzone w obowiązującym planie miejscowym.

4. Obszary i obiekty prawnie chronione pod względem przyrodniczym

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach Nadmorskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. W granicach obszaru projektowanego planu znajduje się niewielki fragment (o powierzchni zaledwie około 1 ha) obszaru Natura 2000 Białogóra. Ponadto obszar objęty projektem planu przylega do:

- Nadmorskiego Parku Krajobrazowego (i położony jest w granicach jego otuliny);
- Rezerwatu przyrody Białogóra.

W odległości około 300 m od granic projektowanego planu znajduje się rezerwat przyrody Babnica.

Prawne formy ochrony przyrody zostały przedstawione na załączonej mapie topograficznej w skali 1:50 000 (załącznik nr 2).

W granicach projektowanego planu nie ma pomników przyrody.

Nadmorski Obszar Chronionego Krajobrazu

Obszar ustanowiony został Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 5/94, z dnia 8 listopada 1994 r. Zajmuje powierzchnię 14 940,00 ha.

Nadmorski Obszar Chronionego Krajobrazu obejmuje brzeg morski, zalesiony i bezleśny pas wydm ciągnących się wzdłuż wybrzeża, a we wschodniej części Równinę Błot Przymorskich i północne fragmenty sąsiadującej z nią Wysoczyzny Żarnowieckiej. Podstawowym walorem jest tu zachowany naturalny układ stref krajobrazowych.

Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarzy ekologicznych. Nadmorski Obszar Chronionego Krajobrazu spełnia oba te kryteria.

W granicach obszaru obowiązują zakazy wprowadzone Uchwałą Nr 1161/XLVII/10 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim:

1. zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

2. realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.)
3. likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
4. wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
5. wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwszstormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
6. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybicka;
7. likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
8. lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybckiej;
9. lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego.

Zakaz, o którym mowa pkt 2, nie dotyczy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć potencjalnie mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których organ ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zakaz, o którym mowa pkt 8 oraz 9, nie dotyczy:

- obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;
- siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;
- wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych oraz w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani;
- odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych;
- istniejących, obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno – krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód, jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.

Zakazy, o których mowa w pkt 1 – 8, nie dotyczą:

- wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- realizacji inwestycji celu publicznego.

Zakaz wymieniony w pkt 4 nie dotyczy udokumentowanych złóż piasku, żwiru i gliny, których eksploatacja nie będzie powodowała zmiany stosunków wodnych, zagrożenia dla chronionych ekosystemów oraz gatunków roślin i zwierząt.

Obszar Natura 2000 Białogóra

Obszar wytypowany na podstawie Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. Dyrektywy Siedliskowej), proponowany do ustanowienia w celu ochrony siedlisk przyrodniczych (ekosystemów) z załącznika I oraz populacji i siedliska roślin i zwierząt (poza ptakami) z załącznika II Dyrektywy.

Obszar został zatwierdzony przez Komisję Europejską i jest traktowany tak, jak wyznaczony obszar Natura 2000.

Obszar (o powierzchni 1132,8 ha) obejmuje fragment Mierzei Słowińskiej, zbudowanej z różnorodnych form eolicznych, z dominacją wydym parabolicznych i dużych zagłębień międzywydmowych o zróżnicowanym poziomie zatorfienia. Zasadniczą część ostoi stanowi wydma paraboliczna z zagłębieniami deflacyjnymi, porośniętymi borem bagiennym i brzezina bagienną. Ramiona wydmy zajęte są przez bory bażynowe. W obszarze występują wydmy wałowe białe i szare. Na zapleczu wału wydmowego znajduje się wilgotne, płytko zatorfione zagłębienie międzywydmowe, otoczone borem bagiennym.

Łącznie zidentyfikowano tu 10 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, do których zaliczają się:

- Inicjalne stadia nadmorskich wydym białych;
- Nadmorskie wydmy białe (*Elymo-Ammophiletum*);
- Nadmorskie wydmy szare;
- Nadmorskie wrzosowiska bażynowe (*Empetrion nigri*);
- Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich;
- Wilgotne zagłębienia międzywydmowe;
- Wilgotne wrzosowiska z wrzoścem bagiennym (*Ericion tetralix*);
- Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe);
- Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion*;
- Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum* i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne).

Zagrożenie (według standardowego formularza danych) stanowi intensywna penetracja terenu przez ludzi, wydeptywanie oraz zalesianie wydym.

Zgodnie z art. 33 ust 1 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody zabrania się, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000;
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000;
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Należy podkreślić, że przywołane zakazy nie dotyczą tylko terenów w granicach obszarów Natura 2000, ale odnoszą się również do działań podejmowanych poza granicami obszarów Natura 2000.

Jeżeli przemawiają za tym konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym, i wobec braku rozwiązań alternatywnych, możliwa jest realizacja przedsięwzięć, które mogą negatywnie wpłynąć na siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, po wyrażeniu zgody przez odpowiednie organy i spełnieniu odpowiednich wymogów i kryteriów określonych w Ustawie o ochronie przyrody.

Należy podkreślić, że fragment obszaru Natura 2000 położony w granicach projektowanego planu został w znacznym stopniu przekształcony. Znajduje się tutaj ośrodek wypoczynkowy położony w granicach boru sosnowego (zdjęcie 10). Runo zostało całkowicie przekształcone, a bór stracił cechy siedliska z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej.

Nadmorski Park Krajobrazowy

Nadmorski Park Krajobrazowy został utworzony w 1978 roku. Obejmuje obszar o powierzchni 18.804 ha, w tym 7.452 ha powierzchni lądowej oraz 11.352 ha wód Zatoki Puckiej Wewnętrznej. Obszar objęty projektem planu znajduje się w granicach otuliny parku. Otulina nie jest prawną formą ochrony przyrody – stanowi jedynie strefę ochronną. Wyznacza się ją indywidualnie w celu zabezpieczenia właściwej formy ochrony przyrody przed zagrożeniami zewnętrznymi, wynikającymi z działalności człowieka. Na terenie otuliny nie ma konkretnie sprecyzowanych zakazów, a ocenie jedynie podlega wpływ podejmowanych działań na przedmiot ochrony.

Celem Nadmorskiego Parku Krajobrazowego jest:

- zachowanie naturalnego charakteru brzegów morskich i ujściowych odcinków rzek oraz specyfiki form mierzejowych;
- zachowanie charakterystycznego układu strefowego i ciągłości przestrzennej poszczególnych typów ekosystemów nadmorskich;
- ochrona wartości florystycznych i fitocenotycznych parku, w szczególności cennych fitocenozy w Zatoce Puckiej i na jej wybrzeżach, zbiorowisk nawydmowych i naklifowych, śródleśnych torfowisk, bagien i oczek wodnych z rzadkimi zbiorowiskami roślinnymi, w tym o atlantyckim typie zasięgu;
- ochrona miejsc rozrodu, żerowania i odpoczynku poszczególnych grup zwierząt, w szczególności ryb i ssaków morskich a także ważnych dla ptaków miejsc lęgowych oraz rejonów odpoczynku i żerowania w okresie wędrówek i zimowania;
- zachowanie historycznie zróżnicowanych typów przestrzennych wsi rybackich i rolniczych, osad letniskowych oraz obszarów o ważnym znaczeniu strategicznym i nawigacyjnym wraz z ich tradycją architektoniczną;
- zachowanie wartości kultury niematerialnej, w szczególności swoistości etnicznej oraz tradycyjnych zajęć i zwyczajów społeczności kaszubskiej;
- ochrona charakterystycznych krajobrazów wybrzeży otwartego morza (wydmowych i klifowych) oraz wybrzeży nadzatokowych (wydmowych, wysoczyznowych i niskich), w tym charakterystycznych równin organogeniczno-mineralnych na Półwyspie Helskim, eksponowanych widokowo wierzchołków i stref krawędziowych kęp wysoczyznowych oraz rozległych krajobrazów równin nadmorskich i den pradolin.

Aktualnie na terenie parku obowiązują zakazy wprowadzone Uchwałą Nr 142/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Nadmorskiego Parku Krajobrazowego. Ze względu na fakt, że obszar projektowanego planu leży poza granicami parku (jedynie z nim graniczy), zrezygnowano z ich przywoływania.

Nadmorski Park Krajobrazowy został zaliczony do Obszarów Chronionych Regionu Morza Bałtyckiego w ramach Konwencji Helsińskiej. Konwencja Helsińska jest pierwszą międzynarodową umową biorącą pod uwagę wszystkie aspekty ochrony środowiska morskiego. Jej celem jest ochrona środowiska morskiego Bałtyku poprzez zapobieganie zanieczyszczeniom pochodzącym ze statków, lądu i atmosfery oraz będących rezultatem eksploatacji dna morskiego. Konwencja dotyczy nie tylko

Morza Bałtyckiego, ale także całego obszaru jego zlewni, zajmującego ponad 1,7 miliona kilometrów kwadratowych.

W konwencji zapisano, że „umawiające się Strony podejmą, indywidualnie i wspólnie, wszelkie właściwe środki w odniesieniu do obszaru Morza Bałtyckiego i jego przybrzeżnych ekosystemów, na które wpływ wywiera Morze Bałtyckie, w celu zachowania środowisk przyrodniczych i różnorodności biologicznej oraz ochrony procesów ekologicznych”.

Nadmorski Park Krajobrazowy posiada otulinę, a cały obszar projektowanego planu znajduje się w jej granicach. Na terenie otuliny nie ma konkretnie sprecyzowanych zakazów dotyczących działalności, a ocenie jedynie podlega wpływ podejmowanych działań na przedmiot ochrony.

Rezerwat przyrody Białogóra

Rezerwat florystyczny utworzony został Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 27 października 1972 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 53, poz. 283). Objęto wówczas ochroną obszar lasu o powierzchni 55,27 ha w leśnictwie Górczyn, Nadleśnictwie Choczewo, tworząc go w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych zbiorowisk roślinności atlantyckiej. Rezerwat został w 2006 r. powiększony Rozporządzeniem Nr 85/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 19 września 2006 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 108, poz. 2229), powodującym, że straciło moc ww. Zarządzenie Ministra z 1972 r. – obecnie ma powierzchnię 211,56 ha.

Rezerwat obejmuje ochroną fragmenty nadmorskiego lasu bagiennego oraz boru bażynowego. Lasy otaczają rozległe obniżenia terenu za wydmami, na których wykształciło się unikatowe w skali Polski torfowisko typu atlantyckiego (nawiązujące do wrzosowisk). Na wiosnę i częściowo latem stoi tu woda. Na kwaśnym podłożu występuje wiele rzadkich gatunków roślin typowych dla flory atlantyckiej: sit sztywny, włosownica europejska, wełnianeczka darniowa, wrzosiec bagienny, brzeżyca jednokwiatowa oraz trzy gatunki rosiczki. Rezerwat jest jednym z dwóch miejsc w Polsce, gdzie rośnie ponikło wielolodygowe. Inną bardzo rzadką rośliną turzycowatą jest również przygielka brunatna.

Głównym problemem ochrony przyrody w rezerwacie jest niekontrolowana penetracja rekreacyjna i jej skutki.

Rezerwat nie posiada otuliny.

W Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku trwają prace nad ustanowieniem planu ochrony dla rezerwatu przyrody. W projekcie planu ochrony zaproponowano następujące wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (przywołano wytyczne tylko istotne z punktu widzenia projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego):

- *„Nie wykonywać działań, które zwiększałyby penetrację ludzi wewnątrz rezerwatu i jego bezpośrednim sąsiedztwie*
- *W części wsi Białogóra przylegającej do rezerwatu ograniczyć zabudowę do mieszkalnej i zagrodowej przynajmniej w strefie określonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako strefę ochronną rezerwatu (o szerokości 100 m od granicy lasu w oddz. 21j, 22g) i zaniechać w niej ewentualnej zabudowy pensjonatowej (dozwolonej w miejscowym planie uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego wsi Białogóra oraz w projekcie Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy Krokowa),*
- *Lokalizować wszystkie drogi dojazdowe do nowo budowanych budynków w strefie przylegającej do rezerwatu (7 UTL, 8 MN/MP, 9NM/MP, 18MN/MP, 5Ł), na terenie nieleśnym. Nie powinny one także graniczyć bezpośrednio z rezerwatem ani być lokalizowane w strefie wolnej od zabudowy o szerokości 10 m w przypadku zabudowy letniskowej oraz 30 m w przypadku zabudowy mieszkaniowej.*
- *Lokalizacja nowych i remont istniejących urządzeń wodnych w bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatu powinna być dopuszczalna wyłącznie w zakresie nie pogarszającym warunków wodnych rezerwatu”.*

Wszystkie zakazy związane z ustanowieniem rezerwatu dotyczą tylko jego granic, dlatego zrezygnowano z ich szczegółowego przywoływania w niniejszym opracowaniu.

Rezerwat przyrody Babnica

Rezerwat utworzony Zarządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 1996 r. (M.P. Nr 75, poz. 672) na powierzchni 2,04 ha oraz powiększony Rozporządzeniem Nr 17/07 Wojewody Pomorskiego z dnia 14 maja 2007 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 103, poz. 1668).

Rezerwat obejmuje północne ramię potężnej wydmy parabolicznej i fragment zagłębienia międzywydmowego. Na wydmie występuje kilka postaci nadmorskiego boru sosnowego, a w zagłębieniu międzywydmowym torfowisko z borem bagiennym, ze 110-letnim drzewostanem.

Celem ochrony przyrody w rezerwacie jest zachowanie unikatowego na polskim wybrzeżu kompleksu przestrzennego wydmy i obniżeń międzywydmowych wraz z charakterystycznymi dla nich biotopami, biocenozą i procesami.

Głównym problemem ochrony przyrody w rezerwacie jest niekontrolowana penetracja rekreacyjna i jej skutki.

Rezerwat nie posiada otuliny.

Wszystkie zakazy związane z ustanowieniem rezerwatu dotyczą tylko jego granic, dlatego zrezygnowano z ich szczegółowego przywoływania w niniejszym opracowaniu.

5. Prognoza i ocena skutków realizacji ustaleń projektu zmiany planu

5.1. Etap inwestycyjny

Etap inwestycyjny obejmie obszar średniej wielkości (ogólna powierzchnia obszaru objętego projektem planu wynosi około 95 ha). Teren pozostaje w dużej mierze zainwestowany. Granice planu obejmują miejscowość Białogóra. Jest to miejscowość o charakterze letniskowym. Przeważająca część terenów została zainwestowana (zabudowa mieszkaniowa, zabudowa letniskowa, zabudowa związana z obsługą ruchu turystycznego – pensjonaty, kempingi, obiekty gastronomiczne oraz handlowe). Wewnątrz miejscowości niezainwestowane pozostają pojedyncze działki. Zwarte tereny niezainwestowane położone są na obrzeżach projektowanego planu i stanowią w większości łąki.

W opracowaniu ekofizjograficznym oceniono, że obszar charakteryzuje się średnimi, a miejscami niskimi warunkami dla celów inwestycyjnych, co wynika głównie z płytkiego zalegania wód gruntowych. Wody na sporej części terenów niezainwestowanych mogą występować na głębokości 0 – 2 m p.p.t. i są uzależnione od warunków meteorologicznych. Co prawda na omawianym terenie nie prowadzono szczegółowych badań gruntowych, ale płytkie występowanie wód gruntowych potwierdzają rowy melioracyjne, występowanie gleb pobagiennych oraz roślinności wilgociolubnej (np. situ). Należy podkreślić, że na tych terenach należy spodziewać się sezonowych wahań poziomu wód gruntowych – w okresie wiosny i jesieni poziom wód gruntowych jest wyższy, a w okresie lata niższy (może nawet być niższy niż 2 m p.p.t.). Głębszego występowania wód gruntowych można spodziewać się w obrębie istniejącej zabudowy, gdzie teren został częściowo osuszony i często podniesiony (np. przez wykonane nasypy).

Według planszy „Struktura, waloryzacja i kształtowanie środowiska przyrodniczego”, sporządzonej na potrzeby studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Krokowa, Białogóra to wieś o niekorzystnych warunkach ekofizjograficznych dla rozwoju zainwestowania.

Projekt planu przewiduje wprowadzenie nowej zabudowy kubaturowej – mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej oraz usługowej. Przewidywana jest również budowa niezbędnej infrastruktury towarzyszącej, w tym dróg.

Na etapie inwestycyjnym należy spodziewać się typowych prac budowlanych, prowadzących do przekształcenia omawianego obszaru. Prace te będą miały charakter chwilowy, a w wyniku ich przeprowadzenia należy prognozować m.in.:

- przekształcenie przypowierzchniowych struktur geologicznych, związane z pracami ziemnymi wykonywanymi w celu posadowienia budynków, poprowadzenia ciągów komunikacyjnych oraz uzbrojenia terenu – prace te będą ograniczone przestrzennie i czasowo;
- likwidację aktualnej roślinności w miejscu posadowienia nowych budynków oraz budowy dróg dojazdowych i ciągów pieszo – jezdnych; likwidacji ulegną głównie zbiorowiska łąkowe, które można zaliczyć do klasy *Molinio Arrhenatheretea* – półnaturalnych i antropogenicznych darniowych zbiorowisk łąkowych i pastwiskowych na mezotroficznych i eutroficznych, niezabagnionych glebach mineralnych i organiczno-mineralnych; na części terenów likwidacji ulegną fragmenty lasów;
- utratę zasobów glebowych – gruntów rolnych o słabych i bardzo słabych kompleksach przydatności.

Na etapie inwestycyjnym należy spodziewać się zwiększonej emisji hałasu oraz spalin, spowodowanej ruchem sprzętu budowlanego. Okresowe uciążliwości środowiskowe, związane z procesem inwestycyjnym, nie podlegają normowaniu w przepisach dotyczących ochrony środowiska. Niemniej jednak inwestor powinien dążyć do ich maksymalnego ograniczania.

Etap inwestycyjny będzie wiązać się z wytwarzaniem odpadów (przede wszystkim pochodzących z budowy), które muszą być zbierane w sposób selektywny, a następnie zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Aspekt ten nabiera w ostatnim okresie coraz większego znaczenia, biorąc pod uwagę coraz częściej wykrywane nielegalne wysypiska odpadów pochodzących z budowy. Powszechne jest również spalanie odpadów, bezpośrednio po ich wytworzeniu.

Zagrożeniem dla środowiska gruntowo – wodnego, mogą okazać się przypadkowe zanieczyszczenia związkami ropopochodnymi (wycieki i rozlewy substancji ropopochodnych w trakcie prowadzenia prac budowlanych). W przypadku użycia sprzętu sprawnego technicznie oraz właściwej organizacji pracy, zagrożenie to można zminimalizować.

Prace będą prowadzone w granicach obszarowych prawnych form ochrony przyrody. Ocena oddziaływania na poszczególne prawne formy ochrony przyrody została przedstawiona w dalszej części prognozy.

5.2. Etap funkcjonowania – ujęcie według elementów środowiska

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie miała wpływu na powierzchnię ziemi. Nie są wprowadzane nowe funkcje, które potencjalnie stanowiłyby źródło znaczącego oddziaływania na powierzchnię ziemi (np. tereny górnicze).

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi będzie ograniczone terytorialnie i przejawiać się będzie głównie przez wydeptywanie oraz rozjeżdżanie terenu. Należy podkreślić, że w granicach opracowania nie występują siedliska szczególnie mało odporne na ten rodzaj antropopresji (np. mało stabilne wydmy). Takie siedliska znajdują się jednak poza granicami planu, w odległości około 1 km. Odstąpienie od przyjęcia projektu nie miałoby jednak znaczenia, ponieważ obecnie obowiązuje plan, który wprowadza analogiczne funkcje, jak plan projektowany.

Oddziaływanie na stan powietrza

Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie miała istotnego wpływu na stan czystości powietrza. Obecnie w granicach opracowania oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie ma istotnych źródeł zanieczyszczenia powietrza.

Projekt planu w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą przewiduje zaopatrzenie zabudowy w ciepło z indywidualnych lub zbiorowych źródeł energii, z zastosowaniem paliw niepowodujących ponadnormatywnego zanieczyszczenia powietrza. Należy założyć, że ten warunek będzie spełniony dla nowo wznoszonych obiektów i ich wpływ na ogólny stan zanieczyszczenia powietrza będzie pomijalnie mały.

Zwraca również uwagę fakt, że projekt planu umożliwia realizację jedynie usług nieuciążliwych (definicja funkcji usługowych została przywołana w rozdziale 2.2 prognozy). Projekt planu wyklucza więc realizację funkcji przemysłowych oraz stanowiących poważne zagrożenie dla środowiska, w tym charakteryzujących się znaczą emisją zanieczyszczeń do atmosfery.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu nie przyczyni się do znaczącego wzrostu natężenia ruchu samochodowego (aktualnie przeważająca część obszaru w granicach projektowanego planu pozostaje już zainwestowana). Należy również zauważyć, że w zakresie komunikacyjnych zanieczyszczeń powietrza prognozuje się jednostkowy spadek emisji zanieczyszczeń przez pojazdy samochodowe, będący efektem proekologicznych zmian na rynku motoryzacyjnym. Ten czynnik będzie jednak niezależny od ustaleń projektu planu.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Głównym źródłem hałasu na etapie funkcjonowania ustaleń planu będzie komunikacja samochodowa. Projektowane drogi będą drogami lokalnymi i dojazdowymi. Biorąc pod uwagę projektowane funkcje terenu oraz położenie obszaru, poza głównymi ciągami komunikacyjnymi, można ocenić na podstawie dotychczasowego doświadczenia, że hałas pochodzący od komunikacji samochodowej, nie będzie zagadnieniem krytycznym.

Projektowane funkcje terenu, charakteryzują się niską uciążliwością akustyczną. Nie wiążą się one z eksploatacją instalacji o wysokich poziomach mocy akustycznej. Zwraca również uwagę fakt, że w tekście projektu planu wskazano, że na obszarze planu dopuszcza się jedynie usługi nieuciążliwe (definicja funkcji usługowych została przywołana w rozdziale 2.2 prognozy).

Warto zauważyć, że wartości dopuszczalnych poziomów dźwięku w środowisku, są zależne od funkcji urbanistycznej, jaką spełnia dany teren. Przyjęta podstawa kategoryzacji terenów – jego funkcja urbanistyczna – jednoznacznie wskazuje na ścisłe związki między ochroną środowiska przed hałasem a zagospodarowaniem przestrzennym. Ochronie przed hałasem podlegają: tereny zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej, tereny zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży, tereny domów opieki, tereny szpitali, tereny wypoczynkowo – rekreacyjne poza miastem, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami rzemieślniczymi.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Projekt planu zakłada odprowadzenie ścieków bytowych do gminnego układu sieci kanalizacji sanitarnej.

W granicach projektowanego planu znajduje się oczyszczalnia ścieków „Białogóra” (zdjęcie 9). Według studium gminy przepustowość oczyszczalni wynosi 350 m³/d, a w jej zlewni istnieje około 9 km kanałów sanitarnych odprowadzających ścieki

z miejscowości Białogóra – około 350 stałych mieszkańców gminy oraz około 4500 turystów podczas sezonu letniego. Odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest Białogórska Struga przepływająca poza granicą opracowania. Ze względu na przeciążenie oczyszczalni „Białogóra” w lecie, co wpływa ujemnie na efekty oczyszczania ścieków, wybudowano kolektor przerzutowy do oczyszczalni ścieków „Żarnowiec”.

Pełne skanalizowanie obszaru projektowanego planu należy ocenić pozytywnie. Przyjęte rozwiązania (w tym przerzucanie ścieków w sezonie letnim do oczyszczalni „Żarnowiec”) w sposób wystarczający chronić będą środowisko gruntowo – wodne przed zanieczyszczeniem ściekami bytowymi.

W zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych projekt planu przewiduje następujące rozwiązania:

- zakaz, bez oczyszczenia, zrzutu wód opadowych (ścieków) z terenów komunikacji drogowej i terenów o innym użytkowaniu powodującym ponadnormatywne zanieczyszczenie wód opadowych, do gruntu, rowów melioracyjnych i do wód powierzchniowych;
- dopuszcza się, z zastrzeżeniem punktu powyższego, odprowadzenie wód opadowych powierzchniowe w granicach działki.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że na części terenów należy spodziewać się płytkiego zalegania wód gruntowych. W okresie intensywnych opadów i roztopów nie można wykluczyć lokalnego podtapiania części terenów.

W projekcie planu przewiduje się zaopatrzenie w wodę za pośrednictwem gminnego układu sieci wodociągowej.

Oddziaływanie na florę i faunę

Obszar objęty projektowanym planem obejmuje swoimi granicami miejscowość Białogóra. Jest to miejscowość o charakterze letniskowym. Przeważająca część terenów została zainwestowana (zabudowa mieszkaniowa, zabudowa letniskowa, zabudowa związana z obsługą ruchu turystycznego – pensjonaty, kempingi, obiekty gastronomiczne oraz handlowe).

Na etapie funkcjonowania ustaleń projektu planu prognozować należy zmianę struktury gatunkowej fauny i flory terenów dotychczas niezainwestowanych. W miejsce zbiorowisk łąkowych najprawdopodobniej wprowadzone zostaną nowe gatunki roślin – głównie ozdobne drzewa i krzewy. Przedstawiciele fauny, którzy źle znoszą obecność

ludzi, będą zmuszeni do opuszczenia terenu opracowania (prognozuje się intensyfikację płoszenia fauny w wyniku wzmożonej obecności ludzi). Ewentualna emigracja zwierząt nastąpi na sąsiednie tereny rolne i leśne.

Ocenia się, że funkcjonowanie ustaleń projektu planu nie doprowadzi do znaczącej utraty bioróżnorodności. W granicach opracowania nie ma siedlisk wymagających szczególnej ochrony.

Ocenę potencjalnego oddziaływania na siedliska w granicach prawnych form ochrony przyrody przedstawiono w dalszej części prognozy (w tym związane z presją turystyczną).

Oddziaływanie na krajobraz

Ze względu na charakter planowanego zainwestowania (zabudowa mieszkaniowa i usługowa nieuciążliwa, z ograniczeniem maksymalnej wysokości do 8,5 – 10 m; uwaga nie dotyczy wieży kościoła, która ma stanowić dominantę), ocenia się, że zmiany krajobrazu będą miały charakter lokalny i nie doprowadzą do degradacji krajobrazu w skali gminy, czy regionu.

Dodatkowo należy zauważyć, że obszar objęty projektowanym planem obejmuje swoimi granicami miejscowość Białogóra. Jest to miejscowość o charakterze letniskowym. Przeważająca część terenów została zainwestowana (zabudowa mieszkaniowa, zabudowa letniskowa, zabudowa związana z obsługą ruchu turystycznego – pensjonaty, kempingi, obiekty gastronomiczne oraz handlowe). Lokalny krajobraz został w wysokim stopniu przekształcony przez człowieka.

Oddziaływanie na zasoby naturalne

Analiza istniejących opracowań pozwala na stwierdzenie, że w granicach opracowania nie ma udokumentowanych złóż zasobów naturalnych (kruszywa, itp.) Wykluczyć można zatem negatywne oddziaływanie w tym zakresie.

Oddziaływanie na ludzi

Projektowane funkcje terenu charakteryzują się niską uciążliwością środowiskową. Ich funkcjonowanie nie wiąże się z ponadnormatywną emisją zanieczyszczeń powietrza, hałasu, itp.

Warto również podkreślić, że aktualny stan środowiska (klimat akustyczny, stan zanieczyszczenia powietrza) nie stwarza zagrożenia dla zdrowia ludzi.

5.3. Prognoza i ocena skutków realizacji ustaleń projektu planu pod kątem oddziaływania na obszary chronione ze względów przyrodniczych

Nadmorski Obszar Chronionego Krajobrazu

Cały obszar projektowanego planu znajduje się w granicach Nadmorskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Charakterystyka OCHK została przedstawiona w rozdziale 4 prognozy.

Ocenia się, że realizacja projektowanego planu nie będzie miała znaczącego wpływu na Nadmorski Obszar Chronionego Krajobrazu.

Obszar objęty projektowanym planem obejmuje swoimi granicami miejscowość Białogóra. Jest to miejscowość o charakterze letniskowym. Przeważająca część terenów została zainwestowana (zabudowa mieszkaniowa, zabudowa letniskowa, zabudowa związana z obsługą ruchu turystycznego – pensjonaty, kempingi, obiekty gastronomiczne oraz handlowe). Projekt planu podtrzymuje ogólne kierunki zagospodarowania tego terenu.

Obszar Natura 2000 Białogóra

Fragment (o powierzchni zaledwie około 1 ha) obszaru Natura 2000 Białogóra znajduje się w granicach projektowanego planu. Na znacznym odcinku projekt planu bezpośrednio graniczy z obszarem Natura 2000 Białogóra.

Charakterystyka obszaru Natura 2000 Białogóra została przedstawiona w rozdziale 4 prognozy.

Fragment obszaru Natura 2000 położony w granicach projektowanego planu został w znacznym stopniu przekształcony. Część obszaru została wylesiona – znajduje się tutaj zabudowa drobnych usług handlu i gastronomii oraz parking. Na części terenu znajduje się ośrodek wypoczynkowy (prowadzony przez Lasy Państwowe), położony w granicach boru sosnowego (zdjęcie 10). Runo zostało znacząco przekształcone, a bór stracił cechy siedliska z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej.

W projekcie planu terenowi znajdującemu się w granicach planu i jednocześnie w granicach obszaru Natura 2000, przypisano funkcję lasu (wydzielenie 70.ZL) oraz funkcję usługową z nakazem utrzymania leśnego charakteru zagospodarowania działek budowlanych (wydzielenie 69.U). W granicach wydzielenia 69.U obecnie

istnieje drobna zabudowa usługowa, natomiast w granicach wydzielenia 70.ZL powierzchniowo dominuje ośrodek wypoczynkowy (zdjęcie 10).

Ocenia się, że przyjęcie planu nie będzie miało znaczącego wpływu na obszar Natura 2000 w kontekście zagospodarowania terenów znajdujących się w granicach obszaru Natura 2000. Wprowadzenie funkcji lasów ocenić należy pozytywnie – pomimo faktu, że las ten został i tak już mocno przekształcony w wyniku funkcjonowania ośrodka wypoczynkowego

Osobną kwestią, którą należy przeanalizować w kontekście oddziaływania na obszar Natura 2000 Białogóra, jest wzrost presji turystycznej (zagrożenie, według standardowego formularza danych, stanowi intensywna penetracja terenu przez ludzi, wydeptywanie oraz zalesianie wydm). Wskazać w tym miejscu należy, że obszar objęty projektowanym planem obejmuje swoimi granicami istniejącą miejscowość Białogóra. Jest to miejscowość o charakterze letniskowym. Przeważająca część terenów została zainwestowana (zabudowa mieszkaniowa, zabudowa letniskowa, zabudowa związana z obsługą ruchu turystycznego – pensjonaty, kempingi, obiekty gastronomiczne oraz handlowe). Należy również podkreślić, że aktualnie dla terenów w granicach opracowania obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty uchwałą Rady Gminy Krokowa nr 178/XXVII/2000 z dnia 22 grudnia 2000 roku (prawie cały obszar objęty projektem planu pokrywa się z obszarem obowiązującego planu). Według tego planu tereny znajdujące się w granicach opracowania stanowią w dużej mierze tereny budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego oraz pensjonatowego. Drugim dominującym przeznaczeniem, według obowiązującego planu, są usługi turystyki i rekreacji.

Biorąc powyższe pod uwagę, można ocenić, że uchwalenie nowego planu nie będzie miało znaczącego wpływu na wzrost presji turystycznej, która i tak w obecnym stanie prawnym jest nasiloną. Niemniej jednak warto wskazać, że pożądane są działania mające na celu kanalizowanie ruchu turystycznego wzdłuż istniejących ścieżek i duktów leśnych. Działania te wykraczają jednak poza ramy projektowanego planu.

Nadmorski Park Krajobrazowy

Obszar objęty projektem planu przylega do Nadmorskiego Parku Krajobrazowego. Cały obszar projektowanego planu położony jest w otulinie parku.

Charakterystyka Nadmorskiego Parku Krajobrazowego została przedstawiona w rozdziale 4 prognozy.

Należy zauważyć, że tereny graniczące z parkiem zostały w dużej mierze zainwestowane. Obszar objęty projektowanym planem obejmuje swoimi granicami istniejącą miejscowość Białogóra. Jest to miejscowość o charakterze letniskowym. Przeważająca część terenów została zainwestowana (zabudowa mieszkaniowa, zabudowa letniskowa, zabudowa związana z obsługą ruchu turystycznego – pensjonaty, kempingi, obiekty gastronomiczne oraz handlowe). Należy również podkreślić, że aktualnie dla terenów w granicach opracowania obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty uchwałą Rady Gminy Krokowa nr 178/XXVII/2000 z dnia 22 grudnia 2000 roku (prawie cały obszar objęty projektem planu pokrywa się z obszarem obowiązującego planu). Według tego planu tereny znajdujące się w granicach opracowania stanowią w dużej mierze tereny budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego i pensjonatowego. Drugim dominującym przeznaczeniem, według obowiązującego planu, są usługi turystyki i rekreacji.

Biorąc powyższe pod uwagę, można ocenić, że uchwalenie nowego planu nie będzie miało znaczącego wpływu na wzrost presji turystycznej oraz powstania nowych zagrożeń dla parku. Warto również zwrócić uwagę, że zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, park krajobrazowy obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Ewentualne znaczenie wzrostu presji turystycznej będzie zależne nie tylko od rozwoju funkcji z zakresu turystyki w najbliższej okolicy parku, ale również od działań podjętych przez władze parku (np. odpowiednie oznakowanie i utrzymanie szlaków turystycznych).

Rezerwat przyrody Białogóra

Rezerwat znajduje się poza granicami projektowanego planu (przylega do jego granic).

Charakterystyka rezerwatu przyrody została przedstawiona w rozdziale 4 prognozy.

W Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku trwają prace nad ustanowieniem planu ochrony dla rezerwatu przyrody. Wytyczne do projektów planów przywołano w rozdziale 4 prognozy. Jednym ze wskazań zawartych w projekcie planu ochrony jest *„W części wsi Białogóra przylegającej do rezerwatu ograniczyć zabudowę do mieszkalnej i zagrodowej przynajmniej w strefie określonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako strefę ochronną rezerwatu (o szerokości 100 m od granicy lasu w oddz. 21j, 22g) i zaniechać w niej ewentualnej zabudowy pensjonatowej (dozwolonej w miejscowym planie uwarunkowań*

i zagospodarowania przestrzennego wsi Białogóra w oraz projekcie Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy Krokowa)”.

Projekt planu uwzględnia strefę – została ona oznaczona na rysunku. W tekście planu (w ustaleniach szczegółowych dla terenów 09.MN/U, 12.MN/U, 15.MN/U, 16.MN/U i 17.ML) zapisano, że obowiązuje zakaz lokalizacji zabudowy na terenach położonych w granicach oznaczonej na rysunku planu strefy ochronnej rezerwatu Białogóra. Ponadto zapisano, że ze względu na ochronę stosunków wodnych na terenie oznaczonej na rysunku planu strefy ochrony rezerwatu Białogóra, na obszarach położonych w granicach tej strefy obowiązuje zakaz utwardzania powierzchni gruntu.

Zakaz lokalizacji zabudowy w granicach strefy wprowadzono również dla terenów 10.R, 11.R, 14.R

Projekt planu utrzymuje istniejącą oczyszczalnię ścieków, która znajduje się w strefie ochronnej rezerwatu.

W projekcie planu ochrony rezerwatu przyrody zaproponowano również alternatywny przebieg drogi 1501G. Nie ma jednak obecnie możliwości uwzględnienia tego postulatu w projekcie planu miejscowego. Wynika to przede wszystkim z faktu, że taka zmiana byłaby niezgodna z obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Krokowa. Ponadto droga na granicy rezerwatu w granicach planu przebiega tylko na odcinku niecałych 100 m. Niemniej jednak warto zwrócić uwagę, że projekt planu miejscowego na trasie alternatywnej, zaproponowanej w planie ochrony, wprowadza funkcję drogi (teren elementarny KD.10-D). Zapewniono więc w projekcie miejscowego planu funkcję drogi zgodną z propozycją alternatywy, zawartą w projekcie planu ochrony. Biorąc powyższe pod uwagę, należy zauważyć, że projekt planu miejscowego nie wyklucza w przyszłości zmiany trasy drogi 1501G – zapewnia grunt pod drogę alternatywną. Całkowita zmiana trasy wymagać jednak będzie zmiany innych dokumentów planistycznych – przede wszystkim studium gminy.

Oceniając potencjalne zagrożenie związane z presją turystyczną, kwestia ta wygląda analogicznie, jak w przypadku Obszaru Natura 2000 Białogóra – zagrożenie wzrostu presji turystycznej zostało omówione we wcześniejszej części prognozy.

5.4. Prognoza i ocena skutków realizacji projektu planu pod kątem oddziaływania na zabytki

W projekcie planu ustalono, oznaczoną na rysunku planu, strefę ochrony konserwatorskiej zabytkowego zespołu ruralistycznego wsi Białogóra. Według zapisów

projektu planu na obszarze strefy ochrony konserwatorskiej obowiązują następujące zasady ochrony:

- ochrona zachowanych elementów historycznego zespołu ruralistycznego i kontynuacja historycznych zasad jego kształtowania w zagospodarowaniu terenów;
- zachowanie, konserwacja i adaptacja zabytkowej zabudowy – oznaczonych na rysunku planu budynków o walorach historyczno-kulturowych;
- zachowanie, oznaczonego na rysunku planu, historycznego układu drogowego miejscowości;
- zachowanie i konserwacja oznaczonej na rysunku planu zieleni zabytkowej związanej z układem drogowym miejscowości oraz historycznymi siedliskami wiejskimi;
- kontynuacja miejscowych i regionalnych tradycji budowlanych w nowej zabudowie;
- usunięcie, restylizacja lub rekompozycja elementów dysharmonijnych zagospodarowania.

W projekcie planu ustalono strefę ochrony otoczenia i ekspozycji historycznego zespołu ruralistycznego wsi Białogóra obejmującą wszystkie tereny objęte projektem planu, położone poza granicami strefy ochrony konserwatorskiej. W projekcie planu zapisano, że na obszarze strefy ochrony otoczenia i ekspozycji nowa zabudowa układem, i formą architektoniczną winna harmonizować, i nawiązywać do układów, i form tradycyjnych uwzględniając wkomponowanie w naturalne ukształtowanie terenu.

W projekcie planu zapisano, że ochroną obejmuje się, położone w granicach terenów elementarnych: 5.MN/U, 37.MN/U, 38.MN/U, 40.MN/U, 42.MN/U, 44.MN/U, 45.MN/U, 51.MN/U, 61.MN/U, 67.MN/U oznaczone na rysunku planu, obiekty o wartościach historyczno-kulturowych.

Ocenia się, że w przypadku przestrzegania zasad określonych w projekcie planu oraz zasad określonych w przepisach szczegółowych, przypadkowe negatywne oddziaływanie na zabytki zostanie wyeliminowane.

5.5. Ocena możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko

Dokonana ocena projektowanych funkcji oraz ich skali, pozwala wykluczyć możliwość wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5.6. Ocena oddziaływania na środowisko – ujęcie według ustaleń projektu planu

Ustalenia każdego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ze względu na ich wpływ na środowisko, można podzielić na:

- **pozytywne** – pozostawiające środowisko, które posiada cenne walory przyrodnicze w niezmienionym stanie; poprawiające stan środowiska przyrodniczego; zapobiegające degradacji środowiska; zmieniające dotychczasowe użytkowanie, w przypadku, gdy jest ono negatywne pod względem oddziaływania na środowisko;
- **neutralne** – nie przekształcające środowiska przyrodniczego w znacznym stopniu na etapie inwestycyjnym lub przekształcające środowisko nie posiadające cennych walorów przyrodniczych; pozostawiające środowisko, nie posiadające walorów przyrodniczych, bez zmian; nie mające istotnego wpływu na stan i funkcjonowanie środowiska na etapie funkcjonowania planu; ustalające przeznaczenie terenu zgodne z warunkami ekofizjograficznymi;
- **dyskusyjne** – nie pozwalające na obecnym etapie precyzyjnie określić skali wpływu projektowanych funkcji na środowisko (np. oddziaływanie na środowisko uzależnione będzie od ostatecznego przeznaczenia terenu – m.in. od rodzaju, skali i charakteru realizowanych przedsięwzięć, sposobu użytkowania terenu); brak możliwości oceny wpływu na środowisko może być spowodowane brakiem niezbędnych danych dotyczących któregoś z elementów środowiska lub niedostatków we współczesnej wiedzy;
- **negatywne** – w znacznym stopniu przekształcające środowisko przyrodnicze na etapie inwestycyjnym, w tym przede wszystkim środowisko o cennych walorach przyrodniczych; pogarszające w znacznym stopniu stan środowiska na etapie funkcjonowania; stanowiące zagrożenie dla obszarów prawnie chronionych pod względem przyrodniczym; ustalające przeznaczenie terenu niezgodne z warunkami ekofizjograficznymi.

Oceniając oddziaływanie ustaleń projektu planu, należy brać pod uwagę ich wpływ na poszczególne komponenty środowiska w sposób kompleksowy, zarówno na obszarze projektowanego planu, jak również na terenach sąsiadujących oraz skalę prognozowanych zjawisk.

Do pozytywnych ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy zaliczyć:

- wprowadzenie funkcji terenów lasów – stanowiące kontynuację dotychczasowego użytkowania gruntów; obejmujące ochroną cenniejsze zbiorowiska w granicach projektowanego planu;

- wprowadzenie funkcji terenów zieleni urządzonej;
- wskazanie na rysunku planu strefy ochronnej rezerwatu przyrody „Białogóra”; zapisano, że obowiązuje zakaz lokalizacji zabudowy na terenach położonych w granicach strefy ochronnej rezerwatu Białogóra; ponadto zapisano, że ze względu na ochronę stosunków wodnych w granicach strefy obowiązuje zakaz utwardzania powierzchni gruntu; (obostrzenia nie dotyczą wydzielen pod drogi oraz istniejącą oczyszczalnię ścieków).

Do neutralnych ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy zaliczyć:

- wprowadzenie funkcji inwestycyjnych na terenach zainwestowanych oraz częściowo zainwestowanych – nie przewiduje się zmiany dotychczasowego oddziaływania na środowisko;
- wprowadzenie funkcji inwestycyjnych na terenach niezainwestowanych, na terenach, gdzie obowiązujący miejscowy plan wprowadza funkcje inwestycyjne – realizacja ustaleń spowoduje przekształcenie środowiska przyrodniczego w różnym stopniu na etapie inwestycyjnym (w zależności od obecnego użytkowania gruntów); w większości są to łąki oraz nieużytki o niskiej wartości przyrodniczej; niewielkie fragmenty pozostają zalesione lub zadrzewione (w największym stopniu zalesiony jest teren elementarny 57.U – ale w tym przypadku projekt planu nakazuje zagospodarowanie działek jako terenów zadrzewionych, o charakterze leśnym); na etapie funkcjonowania nie prognozuje się istotnego wpływu na stan i funkcjonowanie środowiska; zmiana funkcji inwestycyjnych w obowiązującym planie na tereny nieinwestycyjne (np. rolne), wiązałaby się z wypłatą odszkodowań;
- wprowadzenie funkcji inwestycyjnych na terenach niezainwestowanych i nie przewidzianych pod inwestycje w obowiązującym miejscowym planie – takie tereny w zasadzie występują tylko przy rezerwacie przyrody „Białogóra”; projekt planu wprowadza tam co prawda funkcje inwestycyjne (zabudowa jednorodzinna, usługowa, letniskowa), ale jednocześnie wprowadza strefę ochronną rezerwatu, w której nie zezwala na wznoszenie zabudowy oraz utwardzanie terenu.

6. Grunty leśne przeznaczane na cele nieleśne

W projekcie planu miejscowego znajdują się grunty leśne planowane do przeznaczenia na cele nieleśne. Zostały one zaznaczone na planszy graficznej, stanowiącej załącznik nr 4 do prognozy. Ich zestawienie zawiera poniższa tabela.

Nr obrysu	Powierzchnia	Nr działki	Własność	Przeznaczenie w planie	Powierzchnia lasu	
					z mapy	z ewidencji
1	291 m ²	32/4	gminna	KDW.39	500 m ²	800 m ²
2	209 m ²	32/4	gminna	75.U		
3	820 m ²	32/6	gminna	KD.18-D	1349 m ²	1328 m ²
4	99 m ²	32/6	gminna	KD.18-D		
5	430 m ²	32/6	gminna	72.MN		
6	1768 m ²	42	prywatna	65.MN	6122 m ²	6600 m ²
7	806 m ²	42	prywatna	KDW.35		
8	3548 m ²	42	prywatna	66.MN/U		
9	113 m ²	23/3	Skarb Państwa - lasy	KD.01-L	113 m ²	cała działka 3,43 ha
10	1598 m ²	24/3	Skarb Państwa - lasy	69.U	1598 m ²	cała działka 20,98 ha
11	138 m ²	162/14	prywatna	04.MN/U	138 m ²	100 m ²
12	19 m ²	162/6	prywatna	04.MN/U	19 m ²	100 m ²

Grunty leśne, dla których zmiana przeznaczenia wynika z utrzymania ich przeznaczenia zgodnie z planem obowiązującym:

- 1) obrys 1 i 2: teren lasu na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 32/4, obręb Białogóra (własność Gminy Krokowa); obecnie stanowi obszar campingu; w projekcie planu został przeznaczony w części na drogę wewnętrzną (KDW.39), a w części na funkcje usługowe w obiektach hotelarskich takich jak: kemping i pole biwakowe (75.U); przeznaczenie pod drogi jest niezbędne ze względu na konieczność umożliwienia zagospodarowania działek, które już w obowiązującym planie przeznaczone były na cele budowlane; w planie obowiązującym teren lasu przeznaczony jest na tereny usług turystyki i rekreacji;
- 2) obrys 3, 4, 5: teren lasu na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 32/6, obręb Białogóra (własność Gminy Krokowa); w projekcie planu został przeznaczony na część terenu elementarnego pod drogi dojazdowe (KD.18-D), a w części na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (72.MN); przeznaczenie pod drogi jest niezbędne ze względu na konieczność umożliwienia zagospodarowania działek, które już w obowiązującym planie przeznaczone były na cele budowlane; przeznaczenie części lasu na drogę dojazdową wynika z poszerzenia istniejącej działki drogowej do wymaganej prawem szerokości

zgodnej z jej klasą techniczną; w planie obowiązującym część lasu przeznaczona jest na tereny usług turystyki i rekreacji, a część terenów znajduje się poza granicami obowiązującego planu;

- 3) obrys 11 i 12: teren lasu na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi: 162/14 i 162/6, obręb Białogóra (własność prywatna); w projekcie planu został przeznaczony na część terenu elementarnej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i funkcji usługowych (04.MN/U); w planie obowiązującym las ten przeznaczony pod tereny zabudowy, tj. na istniejące zespoły wczasów i turystyki zbiorowej i zorganizowanej (dz. 162/14) i teren zabudowy jednorodzinnej, pensjonatowej i zagrodowej (dz. 162/6).

Grunty leśne, dla których zmiana przeznaczenia wynika z unormowania stanu istniejącego to:

- 1) obrys 9: teren lasu na części działki oznaczonej numerem ewidencyjnym 23/3, obręb Białogóra, (własność Skarb Państwa) obecnie stanowi część pasa drogowego drogi powiatowej i nie jest porośnięty drzewami; w projekcie planu został wskazany jako część terenu elementarnej pasów drogowych dróg/ulic publicznych (KD.01-L); w aktualnie obowiązującym planie las ten także stanowi część terenu elementarnej drogi lokalnej;
- 2) obrys 10: teren lasu na części działki oznaczonej numerem ewidencyjnym 24/3, obręb Białogóra, (własność Skarb Państwa) - obecnie użytkowany jako tereny drobnych usług handlu i gastronomii oraz parking; w projekcie planu został wskazany jako teren elementarnej funkcji usługowych (69.U z obowiązkiem zachowanie istniejącego zadrzewienia); przeznaczany na cele nieleśne na wniosek Nadleśnictwa Choczewo; w aktualnie obowiązującym planie teren ten jest przeznaczony pod zespół funkcji rekreacyjno-turystycznej na obszarze leśnym z zakazem realizacji nowych obiektów budowlanych wymagających pozwolenia na budowę, parking ogólnodostępny oraz tereny obsługi leśnictwa;
- 3) obrys 6, 7, 8: teren lasu na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 42, obręb Białogóra (własność prywatna); obecnie użytkowany jest jako teren turystyczny z zabudową i domkami rekreacyjnymi, porośnięty pojedynczymi drzewami, ale w większości niezadrzewiony; w projekcie planu został wskazany jako część terenu elementarnej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i funkcji usługowych (65.MN/U, 66.MN/U) oraz dróg dojazdowych umożliwiających, (zgodnie z wnioskiem właściciela o umożliwienie podziałów nieruchomości na działki budowlane), dojazd do potencjalnie nowo wydzielanych działek (KDW.35); w aktualnie obowiązującym planie teren

ten jest przeznaczony pod zespół rekreacyjno-turystyczny na obszarze leśnym z zakazem realizacji nowych obiektów kubaturowych wymagających zmiany przeznaczenia terenu leśnego na inne cele.

7. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanej zmianie planie

Projektowane przeznaczenie funkcjonalne terenu zostało ocenione jako neutralne pod względem oddziaływania na środowisko.

Biorąc powyższe pod uwagę w ocenie autora niniejszej prognozy nie ma potrzeby proponowania rozwiązań alternatywnych.

Racjonalne rozwiązania alternatywne ogranicza również obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania terenu. Znoszenie obowiązujących funkcji inwestycyjnych i zastępowanie ich terenami rolnymi, leśnymi, itp. mogłoby się wiązać z koniecznością wypłaty odszkodowań.

8. Zalecane sposoby minimalizacji negatywnego wpływu ustaleń projektu zmiany planu na środowisko oraz propozycje monitoringu

Aby częściowo ograniczyć oddziaływanie na środowisko skutków realizacji ustaleń projektu zmiany planu należy:

- maksymalnie ograniczać rozmiary placów budów i rygorystycznie przestrzegać zasad ochrony środowiska w trakcie realizacji nowych inwestycji (w szczególności powstające odpady zbierać w sposób selektywny, magazynować w miejscach do tego przystosowanych, a następnie przekazać uprawnionym podmiotom do odzysku lub unieszkodliwienia);
- w miarę możliwości zagospodarować zdjętą, w trakcie wykonywania robót, aktywną biologicznie warstwę gleby (np. do kształtowania terenów zielonych);
- stosować nawierzchnię umożliwiającą infiltrację wody opadowej w podłoże, za wyjątkiem miejsc potencjalnie zanieczyszczonych związkami ropopochodnymi lub innymi szkodliwymi substancjami;
- dążyć do zapewniania ładu przestrzennego i estetyzacji krajobrazu m.in. przez uporządkowanie terenu, dbałość o detal architektoniczny, wprowadzenie zieleni urządzonej.

W projekcie planu nie ma potrzeby wprowadzania rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz ich integralność. Niemniej jednak warto wskazać, że pożądane są działania mające na celu kanalizowanie ruchu turystycznego wzdłuż istniejących ścieżek i duktów leśnych. Działania te wykraczają jednak poza ramy projektowanego planu.

Po zakończeniu etapu inwestycyjnego należy:

- sprawdzać stan infrastruktury technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem instalacji odprowadzających ścieki bytowe – należy bezwzględnie egzekwować wymóg podłączenia do niej nieruchomości;
- kontrolować sposób zagospodarowywania odpadów powstających w wyniku użytkowania nowopowstałych obiektów.

9. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu miejscowości Białogóra w gminie Krokowa. Prognoza została sporządzona na zlecenie Grupy Projektowej ZOOM s.c.

Aktualnie dla terenów w granicach opracowania obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty uchwałą Rady Gminy Krokowa nr 178/XXVII/2000 z dnia 22 grudnia 2000 roku (prawie cały obszar objęty projektem planu pokrywa się z obszarem obowiązującego planu). Według tego planu tereny znajdujące się w granicach opracowania stanowią w dużej mierze tereny budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego i pensjonatowego. Drugim dominującym przeznaczeniem, według obowiązującego planu, są usługi turystyki i rekreacji.

W granicach projektowanego planu przewidywana jest realizacja następujących funkcji:

- ML – tereny zabudowy letniskowej,
- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- MN/U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i funkcji usługowych,
- MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- R – tereny rolne,
- U – tereny funkcji usługowych,
- US – tereny funkcji usługowych sportu i rekreacji,
- ZL – tereny lasów,
- ZP – tereny zieleni urządzonej,
- KD – tereny pasów drogowych dróg/ulic publicznych,
- KDW – tereny dróg/ulic wewnętrznych,
- KX – tereny wydzielonych ciągów pieszych,
- KP – tereny ogólnodostępnych parkingów zbiorowych,
- K – tereny infrastruktury technicznej kanalizacyjnej,
- W – tereny infrastruktury technicznej wodociągowej.

Ponadto na rysunku planu zaznaczono m.in:

- Strefę ochrony rezerwatu przyrody Białogóra;
- Przebieg głównych cieków i rowów melioracyjnych melioracji szczegółowych;
- Tereny strefy ochrony konserwatorskiej;
- Objęte ochroną obiekty o wartościach historyczno-kulturowych;
- Objętą ochroną zielen zabytkową;

- Przebieg Hanzeatyckiej Trasy Rowerowej R-10.

Granice obszaru projektowanego planu zostały przedstawione na mapach topograficznych w skali 1:10 000 oraz 1:50 000, stanowiących załączniki nr 1 oraz 2.

Obszar objęty projektowanym planem obejmuje swoimi granicami miejscowość Białogóra. Jest to miejscowość o charakterze letniskowym. Przeważająca część terenów została zainwestowana (zabudowa mieszkaniowa, zabudowa letniskowa, zabudowa związana z obsługą ruchu turystycznego – pensjonaty, kempingi, obiekty gastronomiczne oraz handlowe). Niezainwestowane pozostały jedynie tereny położone na obrzeżach projektowanego planu. Tereny te stanowią łąki (w części północno – wschodniej oraz południowej) oraz zarastające częściowo drzewami łąki (w części zachodniej).

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach Nadmorskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. W granicach obszaru projektowanego planu znajduje się niewielki fragment (o powierzchni zaledwie około 1 ha) obszaru Natura 2000 Białogóra. Ponadto obszar objęty projektem planu przylega do:

- Nadmorskiego Parku Krajobrazowego (i położony jest w granicach jego otuliny);
- Rezerwatu przyrody Białogóra.

W odległości około 300 m od granic projektowanego planu znajduje się rezerwat przyrody Babnica.

Prawne formy ochrony przyrody zostały przedstawione na załączonej mapie topograficznej w skali 1:50 000 (załącznik nr 2).

Do pozytywnych ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zaliczono:

- wprowadzenie funkcji terenów lasów – stanowiące kontynuację dotychczasowego użytkowania gruntów; obejmujące ochroną cenniejsze zbiorowiska w granicach projektowanego planu;
- wprowadzenie funkcji terenów zieleni urządzonej;
- wskazanie na rysunku planu strefy ochronnej rezerwatu przyrody „Białogóra” zapisano, że obowiązuje zakaz lokalizacji zabudowy na terenach położonych w granicach strefy ochronnej rezerwatu Białogóra; ponadto zapisano, że ze względu na ochronę stosunków wodnych w granicach strefy obowiązuje zakaz utwardzania powierzchni gruntu; (obostrzenia nie dotyczą wydzielen pod drogi oraz istniejącą oczyszczalnię ścieków).

Do neutralnych ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zaliczono:

- wprowadzenie funkcji inwestycyjnych na terenach zainwestowanych oraz częściowo zainwestowanych – nie przewiduje się zmiany dotychczasowego oddziaływania na środowisko;
- wprowadzenie funkcji inwestycyjnych na terenach niezainwestowanych, na terenach, gdzie obowiązujący miejscowy plan wprowadza funkcje inwestycyjne – realizacja ustaleń spowoduje przekształcenie środowiska przyrodniczego w różnym stopniu na etapie inwestycyjnym (w zależności od obecnego użytkowania gruntów); w większości są to łąki oraz nieużytki o niskiej wartości przyrodniczej; niewielkie fragmenty pozostają zalesione lub zadrzewione (w największym stopniu zalesiony jest teren elementarny 57.U – ale w tym przypadku projekt planu nakazuje zagospodarowanie działek jako terenów zadrzewionych, o charakterze leśnym); na etapie funkcjonowania nie prognozuje się istotnego wpływu na stan i funkcjonowanie środowiska; zmiana funkcji inwestycyjnych w obowiązującym planie na tereny nieinwestycyjne (np. rolne), wiązałaby się z wypłatą odszkodowań;
- wprowadzenie funkcji inwestycyjnych na terenach niezainwestowanych i nie przewidzianych pod inwestycje w obowiązującym miejscowym planie – takie tereny w zasadzie występują tylko przy rezerwacie przyrody „Białogóra”; projekt planu wprowadza tam co prawda funkcje inwestycyjne (zabudowa jednorodzinna, usługowa, letniskowa), ale jednocześnie wprowadza strefę ochronną rezerwatu, w której nie zezwala na wznoszenie zabudowy oraz utwardzanie terenu.